

De laatste hield op 17 februari zijn inaugurele rede, getiteld 'Homo criticus'. In zijn visie op de functie van de kritiek grijpt Peeters terug op Plato die in de literatuur 'zaad' meende te zien, waaruit "weer andere woorden in andere zielen ontkiemen". Het is dan aan de criticus ervoor te zorgen dat dit zaad daadwerkelijk ontkiemt en nieuwe ideeën voortbrengt. Dat laatste is vooral van belang in een tijd waarin het postmodernisme een 'metafysische leegte' aanprijst. Kan literatuur die leegte vullen? Nee, zegt Peeters, daar zal men een nieuwe collectieve ideologie en bijpassende moraal tevergeefs zoeken. Literatuur is een individuele zaak die geen ideologieën maar ideeën aanlevert. En dat vindt Peeters wel genoeg.

Chocomel

"Heeft de mens de afgelopen 4000 jaar voornamelijk gestreefd naar kwantitatieve verbeteringen in de melkproductie, met transgenese kan de mens nu ook de kwaliteit verbete-

ren", aldus een positief gestemde *dr. H.A. de Boer* tijdens zijn ambtsaanvaarding als hoogleraar biochemie in Leiden. Zo meent de professor dat bijvoorbeeld de consumeerbaarheid van de witte motor biotechnologisch voor verbetering vatbaar is. Transgenese is een biotechniek waarbij een extra stukje DNA wordt toegevoegd aan het erfelijk materiaal van – voorlopig nog alleen – dieren. Een aldus genetisch gemanipuleerd koebeest levert niet alleen melk die beter verteerbaar zou zijn voor bijvoorbeeld babies, en voor volwassenen in niet-westerse landen, maar die ook markteconomisch gezien riantere perspectieven opent, voorziet De Boer. Deze melk kan namelijk als medium gaan fungeren voor geheel nieuwe producten buiten de directe zuivelsector, zoals in de geneesmiddelenindustrie. Het groeihormoon *bovine somatostatine (BST)*, waarmee De Boer het rundvee wil behandelen, behoeft geen huiver te wekken, aldus de professor. Het is namelijk een natuurlijk eiwit dat uiteenvalt in ons maagdarmkanaal, voorzover dit al niet tijdens het

pasteuriseren van de melk gebeurde. Er gloort een prachtige toekomst. Dat spreekt alleen al uit de inspirerende titel die de Leidse biochemicus zijn rede meegaf: 'Biotechnologie, de minnares van moeder natuur'. Een zorgeloos tijdperk lijkt aan te breken, waarin chocomel, yogidrink, monatoetjes en smeerkaas, zo onder de koe vandaan komen. Nutricia kan wel sluiten.

Open

Het lijkt vooralsnog geen prettige gedachte: het openlaten van de wond na een buikoperatie. Maar toch schijnt dat een oplossing te zijn voor het veelvoorkomende probleem van wondinfectie na een dergelijke ingreep. Dat is althans de overtuiging van *drs. Chr. van der Werken* die, met een proefschrift over wondpreventie na abdominale chirurgie, onlangs in Utrecht de kroon op zijn studie zette. Het probleem is niet gering: na de tienduizenden buikoperaties die jaarlijks in ons land plaatsvinden, treedt in dertig tot veertig

Infectie-risico. Foto Kees C. Keuch AVC/VU

procent van de gevallen wondinfectie op. Dat is vooral verklaarbaar vanwege het feit dat het hier zogeheten 'vieze operaties' betreft: ingrepen aan de blinde en de dikke darm. Verontreinigingen zijn daarbij nauwelijks te voorkomen, en allerlei bacteriën zien op zo'n moment hun kans schoon. Gevolg van zo'n infectie is, dat de patiënten minder snel herstellen en dat hun buiken soms littekenbreuken gaan vertonen, die opnieuw chirurgisch ingrijpen noodzakelijk maken.

Om het infectie-risico tot een minimum te beperken stelt Van der Werken voor, kort voor dergelijke operaties een stevige dosis antibiotica toe te dienen en, na de operatie, de huid rond de wond open te laten. Nadelen zijn, dat het genezingsproces zo wat langer duurt en dat het ongemak voor de patiënt wat groter is. De verschillende lagen van de buikwand worden direct na de ingreep gelukkig wel gesloten. Een hele geruststelling; voor de patiënt én voor het bezoek.

Illustratie Aad Meijer

